

ระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

Learning Management Systems to Improve English Communication Skills in Private Primary Schools in Bangkok.

ศรียา ชาติศิริกุล¹ กล้า ทองขาว²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร (โรงเรียน) รวมถึงศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานครจำนวน 189 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนมีระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยด้านการสนับสนุนและส่งเสริมของผู้บริหารโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนด้านการส่งเสริมของชุมชนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผลการเปรียบเทียบ พบว่า โรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) มีการได้รับรางวัลด้านวิชาการ และมีการได้รับรางวัลด้านการสื่อสารต่างกัน มีระบบการจัดการ

¹นักศึกษาหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

²อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาพบว่า ผู้บริหารยังไม่ได้ส่งครูเข้าอบรม การจัดจ้างครูเจ้าของภาษาไม่เพียงพอกับปริมาณนักเรียน และการจัดหาสื่อและเทคโนโลยีไม่เพียงพอ ผู้ปกครองไม่ได้จัดเสริมภาษาอังกฤษให้สัมพันธ์กับโรงเรียน และสนับสนุนให้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวัน ชุมชนไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดการการเรียนรู้ แนวทางการพัฒนาคือ ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณให้ครูเข้าอบรม จัดจ้างครูเจ้าของภาษาและจัดหาสื่อเทคโนโลยีให้เพียงพอ ผู้ปกครองจัดเสริมภาษาอังกฤษที่บ้านและเปิดโอกาสให้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวัน ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างเป็นรูปธรรม

คำสำคัญ : ระบบการจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ การจัดการโรงเรียนประถมศึกษาเอกชน

Abstract

The purpose of this study is to examine and compare learning management system in order to enhance English communication skills of students from private primary schools in Bangkok Metropolis include aims to study Study problems and development approaches of learning management systems to improve English communication skills in private primary schools in Bangkok. The samples were 189 private schools in Bangkok. Research instrument are questionnaire and interview. Analyze data by Percentage, Mean, Standard deviation, paired samples t-test and content analysis.

This research results revealed that : 1) Schools have already greatly prepared and offered learning management system to enhance English communication skills. Considering each component to support student's learning, the study found that the support from school administration and management contained highest meanseous, and the lowest mean is the community enhancement.

2) Comparison of results from learning management system to enhancing English communication skills for private primary school students in Bangkok Metropolis, using O-NET English test results, English academic awards from the past 3 years, and from English communication awards in class activities found that schools has the learning management system to enhancing English communication skills to be varied have the O-NET results and English academic awards and English communication awards have varied by level of significance which is .01.

3) Problem is that1) the administrators have not sent teachers to the training. Hiring foreign teachers is not enough. And the supply of media and technology is not enough. 2) Parents do not provide English language support to the school. 3) Communities do not participate in learning management. Developmental approach 1) Administrators allocate budget to teachers for training. Hire native teachers and provide sufficient technology media. 2) Parents are encouraged to speak English at home and have the opportunity to communicate in English on a daily basis. 3) The community is involved in organizing

activities to improve the English communication skills. This will result in maximum benefit to students.

Keywords : English Learning Management System, Developing English communication skills, management of private primary schools.

บทนำ

ภาษาอังกฤษถือได้ว่าเป็นภาษานานาชาติที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันเป็นหลักและถือเป็นภาษาสากลมีความสำคัญเพราะใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร และการเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ที่มีอยู่มากมายในโลกที่ไร้พรมแดน ประเทศไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกของกลุ่มประชาคมอาเซียน จำเป็นต้องเตรียมความพร้อมของบุคลากรให้มีสมรรถนะทางด้านภาษาเพื่อรองรับการติดต่อสื่อสารกันระหว่างกลุ่มประชาคมอาเซียน ด้วยเหตุนี้ประเทศไทยจึงเร่งพัฒนาระบบการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นการประกาศนโยบายให้นักเรียนได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ 1 การประกาศให้เป็นปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ (English Speaking Year 2012) และการปฏิรูปการศึกษาศตวรรษที่ 21 การมีสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (2555) เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการจัดการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ก็ตาม แต่ก็ยังไม่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเท่าที่ควร ยังมีคนไทยจำนวนมากที่พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทั้ง ๆ ที่รวมเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษไม่ต่ำกว่า 10 ปี แม้แต่ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือในระดับปริญญาโทยังมีจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ อีกทั้งผลการทดสอบความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนต่ำอีกด้วย

ซึ่งมีสาเหตุมาจากนักเรียนโดยส่วนใหญ่ไม่ได้อยู่ในสถานการณ์ที่เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษ เมื่อไม่ได้ใช้ก็ทำให้ไม่ได้มีการฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร อันจะเป็นประโยชน์ในการจัดการศึกษาของประเทศ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานครจำแนกตามผลการทดสอบ O-NET วิชาภาษาอังกฤษ การได้รับรางวัลด้านวิชาการ วิชาภาษาอังกฤษ และการได้รับรางวัลด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการวิจัย

โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครที่มีผลการทดสอบ O-NET วิชาภาษาอังกฤษต่างกัน โรงเรียนที่ได้รับรางวัลด้านวิชาการ วิชาภาษาอังกฤษกับที่ไม่เคยได้รับรางวัล โรงเรียนที่ได้รับรางวัลด้านการสื่อสาร

ภาษาอังกฤษกับที่ไม่เคยได้รับรางวัล มีระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างเป็นโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จากจำนวน 371 โรงเรียน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) คำนวณได้จำนวนโรงเรียนตัวอย่าง 189 โรงเรียน ซึ่งในแต่ละโรงเรียนดังกล่าว มีผู้ให้ข้อมูล (Key Informants) ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เครื่องมือในการวิจัยคือแบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) 0.80-1.00 และผลการทดลองใช้ (Try Out) ได้ค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.98 ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้การทดสอบที (t-test dependent) และการวิเคราะห์เนื้อหาสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางการสื่อสาร ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 4 ข้อ ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานที่เป็นโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนที่มีผลการทดสอบ O-NET สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับชาติ (ร้อยละ 78.16) เป็นโรงเรียนที่ไม่เคยได้รับรางวัลด้านวิชาการวิชาวภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 51.15) และไม่เคยได้รับรางวัลด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 58.62)

2. ระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานครแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในโรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ	ลำดับที่
การจัดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของนักเรียน	3.95	0.59	มาก	3
การจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ของครู	3.96	0.63	มาก	2
การสนับสนุนและส่งเสริมของผู้บริหารโรงเรียน	4.08	0.67	มาก	1
การส่งเสริมสนับสนุนของผู้ปกครอง	3.59	0.75	มาก	4
การส่งเสริมของชุมชน	3.17	0.79	ปานกลาง	5
รวม	3.79	0.59	มาก	-

จากตารางที่ 1 โรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานครมีระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีระดับปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมของผู้บริหารโรงเรียน รองลงมาคือด้านการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้

ของครู และด้านการจัดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของนักเรียน ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีระดับปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมของชุมชน

3. ผลการเปรียบเทียบระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร

3.1 จำแนกตามผลการทดสอบ O-NET วิชาภาษาอังกฤษ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามผลการทดสอบ O-NET

ระบบการจัดการการเรียนรู้	สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับชาติ (n = 136)		ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับชาติ (n = 38)		t	Sig. (2-tailed)
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการจัดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของนักเรียน	4.00	0.59	3.77	0.57	3.80**	0.00
2. ด้านการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ของครู	4.00	0.61	3.79	0.68	3.18**	0.00
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมของผู้บริหารโรงเรียน	4.12	0.67	3.93	0.69	2.60**	0.01
4. ด้านการส่งเสริมสนับสนุนของผู้ปกครอง	3.65	0.76	3.39	0.71	3.27**	0.01
5. ด้านการส่งเสริมของชุมชน	3.21	0.79	3.03	0.78	2.22*	0.03
รวม	3.84	0.58	3.62	0.61	3.45**	0.00

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่าในภาพรวมโรงเรียนที่มีผลการทดสอบ O-NET วิชาภาษาอังกฤษต่างกัน มีระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน หากพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านการส่งเสริมของชุมชนที่มีระดับการปฏิบัติการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 จำแนกตามการได้รับรางวัลด้านวิชาการวิชาภาษาอังกฤษ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามการได้รับรางวัลด้านวิชาการ (วิชาภาษาอังกฤษ) ภายใน 3 ปีที่ผ่านมา

ระบบการจัดการการเรียนรู้	ได้รับรางวัลด้านวิชาการ (n = 85)		ไม่ได้รับรางวัลด้านวิชาการ (n = 89)		t	Sig. (2-tailed)
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การจัดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของนักเรียน	4.22	0.51	3.70	0.55	11.10**	0.00
2. การจัดกิจกรรมและประสบการณ์ผลการเรียนรู้ของครู	4.22	0.59	3.71	0.57	10.05**	0.00
3. การสนับสนุนและส่งเสริมของผู้บริหารโรงเรียน	4.39	0.57	3.78	0.63	11.62**	0.00
4. การส่งเสริมสนับสนุนของผู้ปกครอง	3.90	0.72	3.30	0.66	9.90**	0.00
5. การส่งเสริมของชุมชน	3.45	0.75	2.91	0.74	8.32**	0.00
รวม	4.07	0.54	3.52	0.51	12.09**	0.00

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่าทั้งในภาพรวมและรายด้านนั้นโรงเรียนที่ได้รับรางวัลด้านวิชาการ วิชาภาษาอังกฤษต่างกัน มีระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ดังแสดงในตารางที่ 3

3.3 จำแนกตามการได้รับรางวัลด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรางวัลด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ระบบการจัดการการเรียนรู้	ได้รับรางวัลด้านการสื่อสาร (n = 72)		ไม่ได้รับรางวัลด้านการสื่อสาร (n = 102)		t	Sig. (2-tailed)
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การจัดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของนักเรียน	4.26	0.50	3.73	0.55	11.29**	0.00
2. การจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ของครู	4.30	0.58	3.71	0.56	11.75**	0.00
3. การสนับสนุนและส่งเสริมของผู้บริหารโรงเรียน	4.43	0.58	3.82	0.62	11.38**	0.00
4. การส่งเสริมสนับสนุนของผู้ปกครอง	3.95	0.71	3.33	0.68	10.11**	0.00
5. การส่งเสริมของชุมชน	3.50	0.74	2.94	0.74	8.53**	0.00
รวม	4.13	0.53	3.55	0.50	12.69**	0.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 พบว่าทั้งในภาพรวมและรายด้านนั้นโรงเรียนที่ได้รับรางวัลด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษต่างกัน มีระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

4. ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีดังนี้

4.1. ปัญหาของระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีดังนี้

1) ปัญหาด้านการสนับสนุนและส่งเสริมของผู้บริหารโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารยังขาดการสนับสนุนโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญมาพัฒนาภาษาอังกฤษให้แก่ครู และการบริหารจัดการด้านสื่อการเรียนรู้มีน้อย ไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย ทำให้ไม่มีสื่อที่น่าสนใจไว้ประกอบการเรียนการสอน ซึ่งการจัดจ้างครูเจ้าของภาษามาจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง และให้เกิดความคุ้นชินการเจ้าของภาษาด้วยมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอกับปริมาณนักเรียน

2) ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ของครู คือ ครูยังขาดประสบการณ์และความรู้ ขาดเทคนิคการสอน ขาดความเชี่ยวชาญ ไม่ถนัด และทักษะ กระบวนการเรียนการสอนในการจัดทำแผนการสอน และการวัดประเมินผล รวมทั้งครูไม่ได้วางแผนการจัดการเรียนการสอน โดยศึกษาภูมิหลังเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละราย เนื่องจากจำนวนเด็กในห้องมีจำนวนมาก ซึ่งครูส่วนใหญ่เน้นการสอนเพื่อให้มีผลคะแนนที่ดีมากกว่าการพัฒนาทักษะการสื่อสาร นอกจากนี้ ครูยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับการสื่อสารภาษาอังกฤษกับนักเรียนในชีวิตประจำวันมากนัก เนื่องด้วยครูไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษเช่นกัน

3) ปัญหาของการจัดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะนักเรียน
เกิดจากพื้นฐานและพัฒนาการของเด็กแต่ละคนแตกต่างกัน ทำให้เด็กนักเรียน
แต่ละคนมีความสนใจ ความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ
แตกต่างกัน นอกจากนี้ นักเรียนส่วนใหญ่ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ
ในการสื่อสาร และขาดความกล้าแสดงออกในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
ด้วย

4) ปัญหาด้านการส่งเสริมสนับสนุนของผู้ปกครอง คือ
ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ และผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ
ในการเข้มงวดในการเรียนภาษาอังกฤษ และส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
ให้แก่บุตร

5) ปัญหาด้านการส่งเสริมของชุมชน คือ ชุมชนไม่เห็นความ
สำคัญและไม่ได้ให้ความร่วมมือเรื่องการศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งยังขาด
แหล่งเรียนรู้ในชุมชนเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วย

4.2 แนวทางการพัฒนาของระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนา
ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีดังนี้

1) การสนับสนุนและส่งเสริมของผู้บริหารโรงเรียน เมื่อ
ผู้บริหารเห็นความสำคัญของระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการ
สื่อสารภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนพยายามดำเนินการแก้ไขปัญหาที่
มีอยู่ให้ตรงประเด็น โดยเริ่มจากการทราบถึงปัญหาที่แท้จริงจากนักเรียนและ
ครูก่อน เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และหาทางแก้ไขได้อย่างตรงจุด ทั้งยังสื่อสาร
ให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนให้ทราบถึงความสำคัญของการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษด้วยการสร้างเจตคติที่ดี โดยผู้บริหารเป็นผู้มีบทบาทและมี
ส่วนร่วมสำคัญในการกำหนดแผนปฏิบัติงานประจำปี รวมถึงการให้มีการนิเทศ
กำกับ ติดตามและประเมินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องโดยบรรจุกิจกรรมเพื่อพัฒนา
ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษไว้ในยุทธศาสตร์อย่างชัดเจนโดยเน้นกิจกรรม

ที่นักเรียนให้ความสนใจเป็นพิเศษ เช่น โครงการวันพูดภาษาอังกฤษ (ในหนึ่งสัปดาห์กำหนดให้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารหนึ่งวัน) โครงการเยือนดินแดนต่างชาติ เป็นต้น อีกทั้งยังสนับสนุนด้านงบประมาณให้ครูเข้าอบรมเพื่อพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนที่น่าสนใจให้แก่นักเรียน และจัดหาครูเจ้าของภาษาเพื่อให้ครูร่วมกันสอนกับครูต่างชาติ เพื่อให้กล้าแสดงออกตามครูต่างชาติ และนักเรียนได้เรียนจากครูเจ้าของภาษาด้วย และนอกจากนี้ควรส่งเสริมอุปกรณ์และสื่อเทคโนโลยี เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจยิ่งขึ้น ทั้งยังจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้เอื้ออำนวยแก่นักเรียนด้วย

2) การจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ของครู ครูได้ร่วมมือกับครูต่างชาติตั้งแต่การวางแผนการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมและประสบการณ์เรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเชื่อมโยงกับหลักสูตรหรือสอดคล้องวิชาอื่นที่เรียน เพื่อให้ได้ผลและใช้เวลาอย่างคุ้มค่าที่สุด โดยเน้นกิจกรรมที่สนุกก่อน และค่อย ๆ ปรับนำมาบูรณาการกับเนื้อหา แต่ยังคงให้สอนสนุกอยู่ และพยายามปรับวิธีการสอนที่เน้นวิชาการให้น่าสนุกมากขึ้น และให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอด้วยกระบวนการเรียนการสอนและให้มีความหลากหลายเพื่อให้นักเรียนเกิดความสุข สนใจที่อยากจะเรียนภาษาอังกฤษ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การโต้เถียง การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน การสร้างสถานการณ์จำลอง ฯลฯ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษ ฝึกทักษะกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยครูใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม ทั้งสื่อเทคโนโลยี วิดีโอ คลิปต่าง ๆ รวมทั้งการวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อส่งเสริมได้อย่างเหมาะสมทั้งนักเรียนที่เก่ง กลาง อ่อน มีกระบวนการเสริมบทเรียนทั้งเพื่อนช่วยเพื่อน การสอนเสริมช่วงเวลาพัก การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ หนังสือเรียนเสริมนอกเวลา และนำประเด็นต่าง ๆ มาอภิปรายร่วมกัน เป็นต้น นอกจากนี้ครูไทยที่สอนภาษาอังกฤษควรฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนเองด้วยการอบรม

การสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูต่างชาติ เพื่อใช้ในการสื่อสารกับนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน

3) การจัดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของนักเรียน เมื่อครูได้เน้นกิจกรรมที่นักเรียนให้ความสนใจเป็นพิเศษ และจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนที่เอื้ออำนวยให้แก่ นักเรียนแล้ว ส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น และอยากที่จะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษเมื่อมีโอกาสนำให้นักเรียนเป็นผู้ใฝ่เรียนรู้ในการหาคำศัพท์เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร เพื่อพัฒนาให้ตนเองนั้นสื่อสารภาษาอังกฤษได้

4) การส่งเสริมสนับสนุนของผู้ปกครอง ผู้บริหารควรมายามสื่อสารให้ผู้ปกครองได้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อที่จะได้รับการมีส่วนร่วมจากผู้ปกครอง โดยการจัดกิจกรรมโรงเรียนที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนด้วยการนำเสนอทั้ง 2 ภาษา เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นชินอย่างต่อเนื่อง เช่น การพูดขณะเข้าแถวในช่วงเช้าทุกวัน จะพูดคุยทั้ง 2 ภาษา ในช่วงแรก ๆ จะยังไม่ค่อยรู้เรื่องนัก แต่เมื่อเข้าไปให้ห้องเรียน คุณครูแต่ละระดับชั้นจะทำการอธิบายในห้องเรียนอีกครั้ง หรือหากเนื้อหาตรงกับวิชาที่จะสอน ก็สามารถนำเข้าสู่การเรียนการสอนได้ด้วย นอกจากนี้ เมื่อมีการจัดกิจกรรมโรงเรียนจะเชิญผู้ปกครองเข้ามาดูด้วย ก็จะนำนักเรียนมาเป็นพิธีกร ทั้งภาคภาษาไทย และภาคภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้ปกครองเกิดความสนใจว่าทำอะไรจะทำให้นุตรของตนเองเป็นแบบนี้บ้าง จึงเป็นตัวชี้้นำให้ผู้ปกครองมีความกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมตามที่ครูได้นำเสนอ หรือสอนนักเรียนเกี่ยวกับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ไปฝึกปฏิบัติกับที่บ้านของนักเรียน ทำให้ผู้ปกครองได้รับความรู้นำไปประกอบวิชาชีพของตนให้ดียิ่งขึ้นได้ ทำให้ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมาก

ยิ่งขึ้น ซึ่งผู้ปกครองได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายในช่วงวันหยุด โดยทำกิจกรรมร่วมกัน และสอดแทรกความรู้ภาษาอังกฤษเมื่อมีโอกาส จัดให้มีอินเทอร์เน็ตเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษผ่านสื่อต่างประเทศ หรือให้ความร่วมมือในรูปแบบผู้ปกครองเครือข่าย ผู้ปกครองอาสาในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อแสดงความคิดเห็น การประเมินแนะนำเรื่องหลักสูตรโรงเรียนด้วย

5) การส่งเสริมของชุมชน แม้ว่าโรงเรียนส่วนใหญ่จะประสบปัญหาเรื่องการขอความร่วมมือจากชุมชน อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารแต่ละโรงเรียนพยายามนำแหล่งเรียนรู้บริเวณใกล้โรงเรียนมาใช้เป็นสื่อในการเรียนภาษาอังกฤษแทน เพื่อให้นักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษมาใช้ในชีวิตประจำวันได้นอกจากนี้ ผู้บริหารควรพยายามเชิญชวนตัวแทนชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมการจัดการศึกษา โดยเฉพาะทางด้านภาษาอังกฤษ โดยที่ฝ่ายกิจการนักเรียนสร้างสัมพันธกับชุมชนภายนอก ด้วยการเป็นมัคคุเทศก์น้อยให้ชุมชนในบางกิจกรรม หรือการนำทัวร์โรงเรียน ทั้งนี้พิจารณาตามความเหมาะสมของผู้บริหารและคณะทำงาน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยตอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่นำไปสู่การอภิปราย โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นหลัก คือ 1) ผลการจัดการระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2) ผลการเปรียบเทียบระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และ 3) ผลการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการพัฒนา ซึ่งมีข้อค้นพบที่ควรนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. ผลการจัดการระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า ระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการ

สื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมของผู้บริหารโรงเรียนมีระดับการปฏิบัติการอยู่ในระดับมากสูงเป็นอันดับหนึ่ง แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนซึ่งมีหน้าที่ในการบริหารงานวิชาการที่เป็นหลักสำคัญนั้นให้ความสำคัญกับการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่จำเป็นในปัจจุบันใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารในระดับสากล ซึ่งสอดคล้องกับจันทร์ฤทัย พานิชสุภผล (2557) ระบุว่า ครูและคณะผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทและหน้าที่ในการเสริมสร้างความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการส่งเสริมของชุมชนมีระดับปฏิบัติการอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับสุดท้าย ซึ่งหมายความว่า ชุมชนไม่ได้เห็นถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมากนัก เพราะชุมชนไม่ได้ตระหนักว่าตนเองเป็นส่วนสำคัญหนึ่งในการมีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับ วีรชาติ ชมพูหลง, สมชาย วงศ์เกษม และสมบัติ ฤทธิเดช (2554) ที่พบว่า ความพึงพอใจในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของชุมชนอยู่ในระดับน้อย และพีรศักดิ์ หม่อมกันทา (2553) ที่พบตรงกันว่า ชุมชนมีส่วนร่วมในการในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

2.1 ผลการเปรียบเทียบระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามผลการทดสอบ O-NET พบว่าในภาพรวมโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครที่มีผลการทดสอบ O-NET วิชาภาษาอังกฤษต่างกัน มีระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โดยพบว่า โรงเรียนที่มีผลการทดสอบ O-NET วิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับชาติให้ความสำคัญและตระหนักถึงระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาสูงกว่าโรงเรียนที่มีผลการทดสอบ O-NET ที่ต่ำกว่า แสดงให้เห็นว่ากลุ่มโรงเรียนที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่สูงกว่าจะส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนที่ดีกว่า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543) ระบุว่า งานด้านวิชาการถือเป็นหัวใจหลักของการบริหารสถานศึกษา คุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานทางด้านวิชาการ เพราะว่าการงานด้านวิชาการนั้นเกี่ยวข้องโดยตรงกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษาอย่างแท้จริง

2.2 ผลการเปรียบเทียบระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรางวัลด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครที่ได้รับรางวัลด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษต่างกัน มีระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยโรงเรียนที่เคยได้รับรางวัลด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษมีการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าโรงเรียนที่ไม่เคยได้รับรางวัล แสดงว่าโรงเรียนที่เคยได้รับรางวัลมีการปฏิบัติในแต่ละด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ พรพรรณศรี ปทุมศิริ (2541) ระบุว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นหลังใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน

2.3 ผลการพิจารณาถึงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแต่ละรายด้านของการเปรียบเทียบทั้งการจำแนกตามผลการทดสอบ O-NET และจำแนกตามรางวัลด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า ด้านการส่งเสริมสนับสนุนของ

ผู้ปกครองมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเหมือนกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองถือเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด หากผู้ปกครองให้ความสำคัญในการเอาใจใส่การเรียนการสอนของนักเรียน จัดกิจกรรมเสริมให้สัมพันธ์กับโรงเรียน ให้การสนับสนุนนักเรียนให้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการสร้างโอกาสให้นักเรียนได้เกิดความคุ้นชินกับภาษาอังกฤษจะส่งผลให้ก็จะให้นักเรียนมีผลการทดสอบ O-NET ดีขึ้น และมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษดีขึ้นด้วย

3. การอภิปรายผลการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการพัฒนา มีข้อค้นพบที่ควรนำมาอภิปราย 3 ประเด็น ได้แก่ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมของผู้บริหารโรงเรียน ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง และด้านการส่งเสริมของชุมชน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมของผู้บริหารโรงเรียน จะเห็นว่าถึงแม้ว่าการสนับสนุนและส่งเสริมของผู้บริหารโรงเรียนมีระดับการปฏิบัติมากที่สุดก็ตาม แต่ก็ยังมีบางประเด็นที่สำคัญ ที่ผู้บริหารยังไม่ได้สนับสนุนอย่างเพียงพอในเรื่องของการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ การส่งครูเข้าอบรมโดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ และการจัดจ้างครูเจ้าของภาษามาจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงเพื่อให้เกิดความคุ้นชินกับเจ้าของภาษามีจำนวนน้อยไม่เพียงพอกับปริมาณนักเรียน ทั้งยังมีการจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเกี่ยวกับภาษาอังกฤษให้อย่างไม่พอเพียง ซึ่งสอดคล้องกับอัจฉรา ยุทธมนตรี (2554) ระบุว่าการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนควรสนับสนุนการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่มีความหลากหลายเหมาะสมและเพียงพอ โดยให้ครูอาจารย์ได้เลือกพัฒนาและใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างได้ผล และมีการร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ กับสถานศึกษาและองค์กรอื่น เพื่อเป็นการให้ความร่วมมือช่วยเหลือในด้านวิชาการด้วยกัน ส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชนโดยโรงเรียนใช้วิธีจัดทำเอกสาร หรือสิ่งพิมพ์เพื่อเผยแพร่ความรู้แก่ชุมชน

3.2 ด้านการส่งเสริมสนับสนุนของผู้ปกครอง โดยภาพรวมพบว่า ผู้ปกครองยังไม่ได้สนับสนุนการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน ในเรื่องของการจัดเสริมภาษาอังกฤษให้นักเรียนที่บ้านให้สัมพันธ์กับที่โรงเรียน การสนับสนุนนักเรียนให้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวัน และผู้ปกครองเข้าใจหลักสูตรภาษาอังกฤษที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับ พระชนนัท จักรใจ, สมศักดิ์ บุญสาร และวิชัย ดิพร้อม (2554) ระบุว่า ผู้ปกครองมีความใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องอาศัยความร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองในการจัดการการศึกษาของโรงเรียนให้ดีขึ้น อันส่งผลไปสู่การเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

3. ด้านการส่งเสริมของชุมชน โดยภาพรวมพบว่า ชุมชนไม่ได้ส่วนร่วมในการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมากนัก ดังนั้นจึงต้องสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ พิณสุตา สิริธรรศรี (2555) ระบุว่า การจัดการศึกษาที่ประสบความสำเร็จของสถานศึกษาส่วนใหญ่ล้วนเนื่องมาจากการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในระดับปฏิบัติ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติของระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันเป็นระบบ ดังต่อไปนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ขับเคลื่อนและมีแนวทางการดำเนินการที่ชัดเจน โดยทำความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการของครูและนักเรียนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนได้อย่างตรงจุด ทั้งยังจัดสรรงบประมาณจ้างครูเจ้าของ

ภาษามาจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง พร้อมทั้งจัดให้มีการอบรมครูโดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษให้แก่ครูทุกคนได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง และจัดหาสื่อเทคโนโลยีมาใช้ในการประกอบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารให้แก่ครูและนักเรียนอย่างเพียงพอ

2. ครูวางแผนการจัดการเรียนการสอนโดยศึกษานิเทศก์หลังเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละรายหรือกลุ่ม เพื่อจะได้แก้ไขปัญหาด้อย่างตรงจุด แล้วนำมาปรับกับแผนการสอนโดยเน้นกิจกรรมที่นักเรียนสนใจเป็นพิเศษ และให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอด้วยกระบวนการเรียนการสอนและให้ความหลากหลายเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนุก สนใจที่จะเรียนภาษาอังกฤษ

3. ผู้บริหารต้องพยายามสื่อสารให้ผู้ปกครองได้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อที่จะได้รับการมีส่วนร่วมจากผู้ปกครอง เช่น ผู้ปกครองจัดเสริมภาษาอังกฤษให้นักเรียนที่บ้านให้สัมพันธ์กับที่โรงเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายในช่วงวันหยุด ทำกิจกรรมร่วมกัน และสอดแทรกความรู้ภาษาอังกฤษเมื่อมีโอกาสจัดให้มีอินเทอร์เน็ตเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษผ่านสื่อต่างประเทศ

4. ผู้บริหารควรสร้างความสัมพันธ์โดยการจัดกิจกรรมร่วมกันกับชุมชนให้มากขึ้นและอย่างต่อเนื่องเพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือกันอย่างเป็นรูปธรรม

5. ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้วางแผนการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองตามที่ครูมอบหมายได้เสร็จทันตามกำหนดอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งถือว่าเป็นแนวทางใหม่ในการพัฒนานักเรียนด้วยตนเอง เช่น แจ้งให้นักเรียนทราบถึงความสำคัญของการวางแผน และความรับผิดชอบของตนเองให้นักเรียนทราบ และอาจนำไปใช้กับวิชาอื่นหรือชีวิตประจำวันได้ด้วย

ข้อเสนอแนะในระดับนโยบาย

1. สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กระทรวงศึกษาธิการ ควรกำหนดนโยบายที่สำคัญในการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษให้ชัดเจน โดยกำหนดให้ผู้บริหารโรงเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญต่อระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และเชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติงานได้จริง

2. สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กระทรวงศึกษาธิการ ควรสนับสนุนให้มีการแข่งขันการสื่อสารภาษาอังกฤษให้มากขึ้น ควรสนับสนุนนโยบายนี้อย่างมั่นคงและต่อเนื่อง และติดตามงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดผลได้จริง เนื่องจากการฝึกทักษะเกิดจากการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของการจัดการการเรียนรู้และประสิทธิผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

2. ควรมีการศึกษาระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนที่มีการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ดี เช่น โรงเรียนสาธิต เพื่อพัฒนาระบบการจัดการการเรียนรู้ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

3. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เช่น นักเรียน ผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชน เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาพัฒนาระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนต่อไป

4. ควรมีการศึกษาในเชิงลึกเน้นการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับปัญหาของระบบการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง

- จันทร์ฤทัย พานิชสุภผล. (2557). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนเอกชนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษา, (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พรรณศรี ปทุมศิริ. (2541). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน, (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระชนนธ์ จักรใจ, สมศักดิ์ บุญสาธิต, และวิชัย ดีพร้อม. (2554). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านถ้ำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3. วิทยานิพนธ์. เชียงราย : มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
- พิณสุตา สิริธรรังศรี (2555). การจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมขององค์กรในชุมชน การศึกษาฐานรากทางเลือกประเทศไทย. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- พิรศักดิ์ หม่อมกันทา. (2553). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านแหลมโพธิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

วีรชาติ ชมพูหลง, สมชาย วงศ์เกษม, และสมบัติ ฤทธิเดช. (2554). การพัฒนา
ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการจัดการศึกษา โรงเรียน
บ้านสนาม อำเภอลำปลายมาศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อัจฉรา ยุทธมนตรี. (2554). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน
ขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร ที่ผ่านการประเมินระดับดีมาก,
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.